

ה"ת 29629/10 - מדינת ישראל נגד רועי נמרוד מיזן

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 23-10-29629 מדינת ישראל נ' מיזן

בפני כבוד השופט ראמז נאסר
מבקשת: מדינת ישראל
נגד רועי נמרוד מיזן
משיב:

החלטה

1. מונחות לפני בקשה המבקשת **להארכת תוקף החזקת תפוסים ב- 180 ימים נוספים**, לפי סעיפים 23 ו- 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.
2. התפוסים מושא הבקשה שהם טלי"ס חכם ושני דיסקים קשיים, נתפסו ביום 06/07/2022 בעקבות חקירה פלילית המתנהלת נגד המשיב, במסגרת חיפוש אשר נערכ בבית המשיב ובಚצירו.
3. موعد החזקת התפוסים בידי המבקשת הוארך מעט לעת, כאשר בהחלטה שיפוטית מיום 19/07/2023 הוארך המועד להחזקתם עד ליום 20/10/2023. כך, לפי הבקשה אשר הוגשה ביום 19/10/2023.
4. המשיב חשוד בביצוע עבירות של טרדה מינית, איום, פגעה בפרטיות והפרת הוראה חוקית.
5. לטענת המבקשת, נדרשת הארכה נוספת להחזקת התפוסים על מנת שהיא ניתן להגיש את התפוסים ולהשתמש בהם בעת הגשת כתב אישום נגד המשיב.
6. במהלך הדיון שהתקיים בפני ביום 01/11/2023 חזר נציג המבקשת על הבקשה וציין כי תיק החקירה הועבר לעיון הפרקליות לצורך בוחנת חומר הראיות, וכיום ניתן לקאים שימוש, בכפוף למוגבלות החדשנות בעקבות המלחמה. נטען עוד, כי ביחס לטלי"ס ומאחר והמשיב סירב למסור את הקוד לפתיחה המכשיר, לא ניתן היה לפרט אליו ובכל מקרה אי שיתוף פעולה כזה מצדיק קבלת הבקשה, וזאת בהתאם להלכה הפסקה בעניין.
7. מנגד, עתר המשיב לדחית הבקשה. נטען כי המבקשת מחזיקה בתפוסים זמן רב ללא הצדקה וכי יש בתפוסים

חומראים אשר אמורים לסייע למשיב בהגנתו ואף לפני קיום השימוש. נטען עוד, כי מכשיר הטלפון הוא ישן וכי המשיב שכח את הסיסמה.

8. עילת הבקשה העיקרית להארכת תוקף החזקת התפוסים, היא הבטחת אפשרות השימוש בהם לצורך הגשת כתב אישום וניהול הליך משפטי נגד המשיב. אשר על כן, עטרה המבקשת למתן ארכה בת 180 ימים נוספים.

9. נציג המבקשת הציג בפני במהלך הדיון מסמכים שונים לרבות כתב חדשות ומכתב ידוע לחשוד מיום 06/08/2023.

10. כדי, הליכי תפיסה, החזקה ושחרור חפצים שנתפסו על ידי המשטרה, הם הליכים שגרתיים המתנהלים מדי יום ביוםו בפני בית משפט השלום והמחוזי (בש"פ 22/22 **עדנא נורי נ' מדינת ישראל** (2023/03/01), להלן "ענין נורי"), והם מוסדרים בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפש) [נשח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן "הפסד פ").

11. המקור הנורומי לتفسת חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפסד"פ שזו לשונו: "**סמכות לתפוס חפצים - (א) רשאי שוטר לתפוס חוץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חוץ נabraה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שנית כ舍ר بعد ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה.**".

סעיף 1 לפקודה מגדר "חוץ" באופן רחב "לרבות תעודה, מסמך, חומר מחשב או בעל חיים". בהתאם לכך, המונח התפרש באופן רחב, כך שגם זכות בחשבון בנק יכולה להיחשב כ"חוץ" לצורך סעיף 32(א) לפקודה (בש"פ 5015/99 **התאחדות משפטנים בלתי תלויים נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(1) 657 (1999)).

12. לשונה של הוראת סעיף 32(א) מעלה, כי **קיימות חמישה חלופות העשוויות, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתفسת חוץ**, וזאת כאשר קיימים יסוד סביר להניח אחד מלאה: באותו חוץ נabraה עבירה; עומדים לעBOR עבירה; החוץ עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה; החוץ ניתן כ舍ר بعد ביצוע עבירה; או, ניתן כאמצעי לביצועה. כל אחת מן החלופות האמורות עשויה לשמש מקור נפרד לתفسת חוץ, וכל אחת משקפת תכלית המוועדת לה, אשר לשם השגתה נעשה שימוש בסמכות. איתורה של החלופה הרלבנטית, לשם השגתה נתפס החוץ, חשובה לא רק לצורך בחינת השאלה האם המשטרה השתמשה כראוי בכוח הנanton בידיה, אלא גם לצורך התחקוקות אחר התנאים הרואים לצורך שחרור החוץ והזרתו לבעליו בתקופת הבינים שבין מועד התפיסה לבין סיום הליך החקירה או המשפט (להרחבה ראו: בש"פ 342/06 **חבר' לרגו בעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12/03/2006), להלן "ענין לרגו").

13. הסמכות לשמירה על התפוסים מצויה בסעיף 33 לפס"פ הקובלע כי: "נתפס חוץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חוץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט".

14. הסמכות לשחרור התפוסים מצויה בסעיף 34 לפס"פ הקובלע כי: "על פי בקשת שוטר שהוסמן לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמן), או על פי בקשת אדם הtoupper זכות בחוץ, רשאי בית משפט השלים למצוות כי החוץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנהגו בו אחרת, כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

15. הוראה נוספת ורלוונטייה מצויה בסעיף 35 לפקודה הקובלע כי "אם בתוך שישה חודשים מיום תפיסת החוץ על ידי המשטרה או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש כתוב אישום בו ציריך החוץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חוץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החוץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית המשפט השלים, על פי בקשת שוטר מוסמן או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבע".

16. בית המשפט העליון בעניין לרגו עמד על התנאים שביהם ראוי לעשות שימוש בסמכות השחרור לפי סעיף 34 לפס"פ, ועל השיקולים שיש לשקל בהקשר לכך, ופסק כי הסמכויות שמעניק החוק לגורמי אכיפת החוק לפעול כגד葭 אדם בטרם הכרעה משפטית בדבר אחריותו הפלילית טענות קושי מובנה: מחד - ההנחה העומדת ביסוד מעצרו של אדם לצורך חקירה או עד תום ההליכים היא, כי קיים יסוד סביר להניח כי עבר עבירה פלילית. עצמתה ההנחה זו משתנה עם התפתחות החקירה הפלילית. עצמתה פחותה בשלב הראשון, וככל שההילך מתקדם והראיות נאספות, הולכת הנחה זו ומתקבלת בסיסן נוסף. בהינתן הנחה זו במידת עצמה משתנה, כאמור, עולה שאלת האיזון הרاوي בין מידת הפגיעה ההכרחית בנחקר או בנאשם לצורך השגת תכליות הנעוצות באינטנסיבי, לבין זכותו של אדם למשוך זכויות היסוד הנentionות לו בטרם הוכרע דבר אחריותו הפלילית. בגדרן של זכויות יסוד אלה עומדת, בראש וראשונה, הזכות לחירות האישית; בצד ניצבת גם הזכות לקניין שמצויה אף היא את מקומה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

17. בית המשפט העליון הוסיף, כי כל עוד לא הוכרע דבר אשמו של אדם, מצויה מערכת אכיפת החוק לשקל ולازן בין חובת הגנה על זכויותיו החוקתיות של הנחקר או הנאשם לבין אינטרס הציבור שתכליתו להבטיח את בטחון הציבור, ואת תקינותו של הליך החקירה והמשפט מפני שיבוש אפשרי. בגדירו של האיזון הנדרש כאמור, מושם דגש על זכותו של האדם לחופש אישי כנגד שיקולים שבאינטרס הציבור. ככל שלבי ההליך הפלילי מתקדמים, כך עשויה נקודת האיזון פרי המתח שבין חלק המשווה, לסתותلقאן או לכאן. נקבע עוד, כי בצד

זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם בזכותו לKENIN, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חסוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לענין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הKENIN, בשל עצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במידרג זכויות האדם. עם זאת, קוויה הבדיקה ומסגרת הניתוחה החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת בסיסו חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכשו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לענין מעורר אדם, וכך הוא לענין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע (ראו [ענין לרגו לעיל](#)).

18. יצוין, כי לאורך השנים בהираה ההלכה הפסיקה כי לא הרי קיומה של עילה לתפיסת חפץ, בהכרח כדי המשך החזקה בו בידי המדינה. גם אם עשוי להתקיים מקור סמכות לתפיסת חפץ מלכתחילה, אין בכלל מקרה עילה מתחייבת להמשך החזקתו בידי הרשות בטרם נסתינו ההלכים המשפטיים, ועשיה לעלות השאלה האם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמר על פיקוח המדינה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט למשמש את זכויותיו לגבי החפץ גם אם מימוש זה עשוי להיות כפוף למוגבלות (רע"פ 99/1792).

גAli נ' משטרת ישראל, פ"ד נג(3) 312, 323 (1999), להלן "ענין גAli".

19. מהאמור לעיל, עולה כי נדרש בחקירה כפולה: האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשותלבת עם מקור סמכות לתפיסה; אם שלאה זו תיונה בחיבור, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים שיישגו במשולב ובוארה מידתי ומואzon את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות הKENIN של הפרט מנגד.

20. אשר לתוכליות התפיסה, נקבע בפסקיקה כי שלוש תכליות עיקריות עשויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת חפץ: תפיסה למטרת **מניעה** עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת **חילוט**; ותפיסה לצורך הצגת החפץ **לראיה** בבית המשפט (ראו [ענין לרגו לעיל](#)).

21. מסעיפי החוק הנ"ל וההלכה הפסיקה **"עליה כי חפץ ששוטר הוסמרק לתפוס, רשות המשטרה להחזיק ברשותה עד אשר יוגש קריאה לבית המשפט. זאת, בתנאי שאם לא הוגש כתוב אישום בתוך שישה חודשים מיום התפיסה, או אם הוגש כתוב אישום והחפץ לא הוגש קריאה במשפט - עליה להחזירו לאדם שמידין נלקת. יחד עם זאת, מרגע שנתפס, בית המשפט סמכות רחבה ליתן צוים לגבי התפוס, ובכל זה להאריך את משך החזקתו מעבר לתקופה האמורה, להורות על שחרורו מיד המשטרה או לנוהג בו בדרך אחרת. בתוך כך, הן במהלך ששת החודשים הראשונים והן בתקופת ההארכה, אם ניתנה, רשאים המשטרה ואדם הטוען לזכות בחפץ לפנות לבית המשפט בבקשת ליתן צו לגבי התפוס"** (ראו [ענין נורי לעיל](#)).

22. **בעניינו נורי** נפסק עוד כי על המשטרה - ועל בית המשפט בובאו להפעיל ביקורת שיפוטית מכוח הפקודה - לשוב ולבחון אם המשך החזקת התפוס נעשית כדין. תחילה, יש לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית קיימים מקור סמכות המשולב עם תכילת, המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס. ככל שההתשובה לכך חיובית, יש להוסיף ולבחון את מידיות ההחזקה בנסיבות העניין, קרי, אם ניתן להשיג את התכילת לשלהמה מוחזק התפוס בדרך אחרת, של "חלופת תפיסה" שפגיעתה בחשוד או הנאשם פחותה.
23. **מן הכלל אל הפרט** - נכון למועד הדיון בבקשתה, לא הוגש כתוב אישום כנגד המשיב. יחד עם זאת, התקופה המותרת על פי דין לאחזקת תפוסים הווארכה מעט לעת לפי החלטות שיפוטיות שהוצגו בפני במליהן הדיון.
24. אשר לבקשתה שלפני ולאחר שנתי את דעתו לטענות הצדדים בכתב ובבעל-פה, נחה דעתך כי יש להיעתר בבקשתה.
25. אמנם טרם הוגש כתוב אישום נגד המשיב, אך החקירה והתקדמותה מלאוים על ידי פרקליטות כאשר בוצעו לא מעט פעולות לסיום החקירה ואף הוקן כתוב חדשות ונשלח לאחרונה מכתה ידוע לחשוד.
26. זאת ועוד, ביחס לאו מסירת הסיסמה של מכשיר הטלפון, מקובלת עלי טענת המבקשה כי הדבר פועל לרעתו של המשיב.
27. על יסוד כל האמור, לא ניתן לקבוע כי פרק הזמן שהלך איננו סביר עד כי יש להורות מטעם זה על דחיתת הבקשה. יחד עם זאת, ובסקלול כלל השיקולים שהבאתי לעיל, לרבות עצמת החשד, קצב התקדמות החקירה, המועד בו עבר התקיך לפרקיות, ובהתחשב באפשרות להגשת כתוב אישום ובסיום ההליך, ראוי לאפשר למבקשה להמשיך ולהחזיק את התפוסים שברשותה.
28. מנגד, לנוכח הפגיעה בזכות הקניינית של המשיב, ועל מנת לאפשר ביקורת שיפוטית אחר התקדמות הטיפול בתיק, ובאיוזן שבין האינטראס הציבורי לאינטראס הפרטי של המשיב, אני מורה על הארצת תוקף החזקת התפוסים ב- **90 ימים בלבד**, שמניהם מתחם המועד של הארצת התפיסה الأخيرة.
29. לפנים משורת הדיון, אין צו להוצאות.

30. זכות ערר דין בבית המשפט המחויז.

31. המזכירות תמציא החלטתי לצדים ותשגורר את התקיך במערכת.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ד, 05 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.